

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/108/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2318011165
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2318011165.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Jozefa Piknu a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci obžalovaného A. X., nar. XX.XX.XXXX pre zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 2 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 13.03.2019 sp. zn. 2T/77/2018, na verejnom zasadnutí konanom dňa 14.1.2020 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písmeno d), písmeno e), odsek 3 Trestného poriadku zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Na základe § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa obžalovaný A. X. nar. XX.XX.XXXX v Z., trvale bytom I., P. XXX/X, adresa na doručovanie I., P. XXX/XX

odsudzuje:

Podľa § 270 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 36 písmeno j), písmeno l), § 38 odsek 3, § 39 odsek 1 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona v spojení s § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienienečne odkladá na skúšobnú dobu 3 (tri) roky.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom zo dňa 13.03.2019 pod sp. zn. 2T/77/2018 Okresný súd Galanta rozhodol tak, že uznal obžalovaného A. X. vinným zo zločinu falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 2 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 10.12.2017 v čase okolo 12.00 hod. v Sládkovičove na ulici Cukrovarskej, si doposiaľ presne nezisteným spôsobom zadovážil bankovku nominálnej hodnoty 50,- Eur, sériové číslo X15858511841, o ktorej mal vedomosť, že je to falzifikát bankovky, napriek tomu však v Supermarkete Tesco v Sládkovičove s úmyslom zaplatiť predmetnou bankovkou za nákup predložil predavačke ako pravú bankovku predmetný falzifikát bankovky nominálnej hodnoty 50,- Eur, sériové číslo X15858511841, ako pravú bankovku, pričom z posudku vyhotoveného Oddelením prípravy a analýzy platidiel. Národnej banky Slovenska, vyplýva, že sa jedná o falzifikát bankovky so stupňom nebezpečnosti „5“ - nepodarený falzifikát.

Za to mu prvostupňový súd uložil podľa § 270 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j, písm. l), § 39 ods. 2 písm. b), ods. 4 Trestného zákona per analogiam, trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyroch) rokov a 8 (osem) mesiacov, na výkon ktorého ho zaradil v zmysle ustanovenia § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že na základe vykonaného a vyhodnoteného dokazovania mal za preukázané, že skutok sa stal tak, ako je popísaný vo výrokovvej časti rozsudku a že ho spáchal obžalovaný. Obžalovaný v prípravnom konaní v postavení obvineného nepoprel, že vedel o tom, že bankovka, ktorú mu dal C. H. je falošná, ale nemal peniaze na pervitín, preto súhlasil, že sa s ňou pokúsi platiť v obchode. Na hlavnom pojednávaní v postavení obžalovaného už povedal, že nevedel, že bankovka je falošná. Prednesenú obranu obžalovaného na hlavnom pojednávaní prvostupňový súd hodnotil ako účelovú z dôvodu, že obžalovaný si asi od prípravného konania uvedomil, aký trestu mu hrozí v prípade odsúdenia. Nakoniec ale obžalovaný svoje konanie oľutoval. Okrem toho aj svedkovia vypočutí v rámci dokazovania C. H. a N. N. jednoznačne potvrdili, že o žiadnej falošnej bankovke nemajú vedomosť. Svedok H. dal obžalovanému iba päťeuróvu bankovku, ktorú skutočnosť potvrdil aj svedok N., ktorý v takej istej nominálnej hodnote dostal bankovku od H. za robotu. Prvostupňový súd nemal dôvod ich výpovediam neveriť, keďže ich výpovede boli zhodné tak z prípravného konania ako aj pri výsluchu pred prvostupňovým súdom. Okrem toho je preukázané, že s päťdesiateurovou bankovkou chcel platiť obžalovaný v obchodnom dome, ktorú bankovku následne vydal policajtom. Táto bankovka podľa odborného posudku NBS je falzifikátom stupňa kvality „5“. Konanie obžalovaného prvostupňový súd kvalifikoval teda ako zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 2 Trestného zákona, nakoľko chcel za nákup platiť s bankovkou, o ktorej vedel že je falšovaná.

Vo vzťahu k výroku o treste prvostupňový súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že pri určení druhu trestu a jeho výmery postupoval v zmysle ustanovení § 36, § 37, § 38 Trestného zákona. V danom prípade pohľadujúca okolnosť v zmysle § 36 Trestného zákona prvostupňovým súdom hodnotená bola jeho doterajšia beztrestnosť ako aj to, že na konci dokazovania svoje konanie oľutoval. Príťažujúca okolnosť v zmysle § 37 Trestného zákona zistená nebola. Základnou trestnou sadzbou pri zločine podľa § 270 ods. 2 Trestného zákona je trest odňatia slobody v trvaní od 7 rokov až 10 rokov. Prvostupňový súd v danom prípade rozpätie základnej trestnej sadzby považoval za neprimerane prísne na dosiahnutie tak generálnej ale aj individuálnej prevencie. V osobe obžalovaného ide o doposiaľ netrestaného páchatela a čo sa týka výpisu z ústrednej evidencie priestupkov, bol iba raz priestupkovo riešený za konzumáciu alkoholu na verejnom priestranstve a to v roku 2015. Súd ďalej poukazuje na stupeň nebezpečnosti jeho konania pre spoločnosť, ale aj na tú skutočnosť, že nedošlo k prijatiu falšovanej bankovky pokladničkou za nákup. S poukazom na uvedené okolnosti súd použil per analogiam ustanovenie § 39 ods. 2 písm. b), ods. 4 Trestného zákona a uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 4 roky a 8 mesiacov pri dolnej hranici zníženej trestnej sadzby, pre jeho výkon je zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa názoru prvostupňového súdu takto uloženým trestom bude splnený i jeho účel.

Obžalovaný podal voči rozsudku v zákonom stanovenej lehote odvolanie, ktoré do dňa konania verejného zasadnutia neodôvodnil.

Prokurátor odvolanie voči rozsudku nepodal.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 (podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné) alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 (súd rozhodol v nezákonnom zložení, obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky), preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, postupom uvedeným vo vyššie citovanom ustanovení Trestného poriadku zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená, pričom tak urobila v lehote ustanovenej v zákone.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie dňa 14.1.2020, na ktoré sa dostavila prokurátorka Krajskej prokuratúry v Trnave ako i obžalovaný. Prokurátorka Krajskej prokuratúry v Trnave navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť. Obžalovaný uviedol, že pokiaľ ide o vinu, tvrdí, že išlo o skrat z jeho strany. Bol by však rád, keby mu odvolací súd uložil podmienený trest.

Odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné.

Pri plnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že vo vzťahu k výroku o vine okresný súd, po obdržaní obžaloby vykonal všetky dôkazy potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie, tieto dôkazy vyhodnotil individuálne a v ich súhrne podľa pravidiel uvedených v § 2 odsek 12 Trestného poriadku a následne sa

dopracoval k správne rozhodnutiu, ktoré v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Trestného poriadku správne odôvodnil, keď uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú.

Skutkový stav ustálený prvostupňovým súdom má dostatočný racionálny základ vo vykonaných dôkazných prostriedkoch. Z odôvodnenia je zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona. Napadnutý rozsudok prvostupňového súdu podľa názoru odvolacieho súdu teda obsahuje vo vzťahu k odôvodneniu výroku o vine dostatok skutkových a právnych záverov, pričom odvolací súd nezistil, že by tieto jeho závery boli svojvoľné alebo arbitrárne. Krajský súd je toho názoru, že odôvodnenie napadnutého rozsudku čo do výroku o vine je presvedčivé, preto proti nemu nemá podstatné výhrady a toto odôvodnenie napadnutého rozsudku si v podstatných častiach osvojuje.

Odvolací súd sa však nestotožnil s výrokom o treste napadnutého rozsudku, nakoľko má za to, že uvedeným výrokom bolo porušené ustanovenie Trestného zákona a zároveň uložený trest je neprímerane prísny.

V tomto smere odvolací súd zistil, že prvostupňový súd veľmi správne vyhodnotil osobu páchatel'a, keď poukázal na to, že v osobe obžalovaného ide o doposiaľ netrestaného páchatel'a a bol iba raz priestupkovo riešený za konzumáciu alkoholu na verejnom priestranstve, a to v roku 2015 ako i okolnosti spáchaného skutku, vo vzťahu ku ktorým poukázal na stupeň nebezpečnosti jeho konania pre spoločnosť, k čomu odvolací súd dodáva, že obžalovaným použitý falzifikát mal stupeň kvality „5“ - nepodarený falzifikát (ktorý svojim vzhľadom môže byť za nepriaznivých podmienok pre prijímateľa zameniteľný za pravú bankovku) ale aj na tú skutočnosť, že nedošlo k prijatiu falšovanej bankovky pokladničkou za nákup.

Odvolací súd má však za to, že uvedené skutočnosti v tomto prípade neodôvodňujú aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 2 písm. b), ods. 4 Trestného zákona per analogiam, nakoľko obžalovaný neurobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o vine zo žalovaného skutku, ktoré by prvostupňový súd uznesením prijal, avšak vzhľadom na citované skutočnosti ako i o ohľadom na súčasný postoj obžalovaného, prezentovaný aj v odvolacom konaní, kedy si uvedomil nesprávnosť svojho konania a toto úprimne oľutoval, má odvolací súd za to, že by samotné použitie trestnej sadzby ustanovenej v osobitnej časti Trestného zákona bolo pre páchatel'a neprímerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, preto za aplikácie ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona s prihliadnutím na ustanovenie § 39 ods. 3 písm. d) Trestného zákona je možné obžalovanému uložiť trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky, ktorého výkon zároveň podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona v spojení s § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona podmienene odložil na skúšobnú dobu 3 (tri) roky. Takto uložený trest považuje odvolací súd za primeraný, spravodlivý a spĺňajúci zároveň tak individuálnu ako i generálnu prevenciu.

Z vyššie uvedených dôvodov bolo preto rozhodnuté spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozsudku krajského súdu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.